

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/1128

z dnia 14 czerwca 2017 r.

w sprawie transgranicznego przenoszenia na rynku wewnętrznym usług online w zakresie treści

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Bezproblemowy dostęp w całej Unii do usług online w zakresie treści, świadczonych konsumentom zgodnie z prawem w państwie członkowskim ich zamieszkania, ma istotne znaczenie dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego i dla skutecznego stosowania zasad swobodnego przepływu osób i usług. Rynek wewnętrzny jest obszarem bez granic wewnętrznych, którego funkcjonowanie zależy między innymi od swobodnego przepływu osób i usług, należy zatem zapewnić konsumentom możliwość korzystania z przenośnych usług online w zakresie treści, umożliwiających dostęp do takich treści jak muzyka, gry, filmy, programy rozrywkowe lub wydarzenia sportowe nie tylko w państwie członkowskim ich zamieszkania, lecz także podczas czasowej obecności w innych państwach członkowskich, między innymi w celach związanych z wypoczynkiem, turystyką, podróżami służbowymi lub mobilnością edukacyjną. Należy zatem wyeliminować bariery utrudniające w takich przypadkach dostęp do takich usług online w zakresie treści i korzystanie z nich.
- (2) Rozwój technologiczny, który doprowadził do upowszechnienia urządzeń przenośnych, takich jak laptopy, tablety i smartfony, w coraz większym stopniu ułatwia korzystanie z usług online w zakresie treści poprzez umożliwianie dostępu do nich niezależnie od miejsca, w którym znajduje się konsument. Zapotrzebowanie konsumentów na dostęp do treści oraz do innowacyjnych usług online wzrasta w szybkim tempie nie tylko w państwie członkowskim ich zamieszkania, ale także wtedy, gdy są oni czasowo obecni w innym państwie członkowskim.
- (3) Konsumentów coraz częściej zawierają z dostawcami umowy o świadczenie usług online w zakresie treści. Konsumentów, którzy są czasowo obecni w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie ich zamieszkania, często nie mogą zachować dostępu do usług online w zakresie treści i nadal z nich korzystać, mimo że w państwie członkowskim ich zamieszkania zgodnie z prawem nabyli prawo do dostępu do takich usług i do korzystania z nich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 264 z 20.7.2016, s. 86.

⁽²⁾ Dz.U. C 240 z 1.7.2016, s. 72.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 maja 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 8 czerwca 2017 r.

- (4) Liczne bariery utrudniają świadczenie usług online w zakresie treści konsumentom czasowo obecnym w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie ich zamieszkania. Niektóre usługi online obejmują treści takie, jak muzyka, gry, filmy lub programy rozrywkowe, które są chronione prawem autorskim lub prawami pokrewnymi na mocy prawa Unii. Obecnie bariery ograniczające możliwość transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści różnią się w poszczególnych sektorach. Bariery wynikają z tego, że licencji na prawa do transmisji treści chronionych prawem autorskim lub prawami pokrewnymi, takich jak utwory audiowizualne, często udziela się na zasadzie terytorialnej, a także z tego, że czasami dostawcy usług online w zakresie treści mogą zdecydować się na obsługiwanie tylko niektórych rynków.
- (5) To samo dotyczy treści takich jak wydarzenia sportowe, które nie są chronione prawem autorskim ani prawami pokrewnymi na mocy prawa Unii, lecz mogą być chronione prawem autorskim lub prawami pokrewnymi na mocy prawa krajowego lub na mocy innych szczególnych przepisów krajowych, i które są też często licencjonowane przez organizatorów takich wydarzeń lub oferowane przez dostawców usług online w zakresie treści na zasadzie terytorialnej. Transmisje takich treści przez organizacje nadawcze chronione są prawami pokrewnymi, które zostały zharmonizowane na szczeblu unijnym. Ponadto transmisje takich treści często zawierają elementy chronione prawem autorskim, takie jak muzyka, czołówki lub zakończenia w postaci sekwencji wideo bądź grafika. Również niektóre aspekty transmisji takich treści, w szczególności te, które dotyczą wydarzeń transmisyjnych o doniosłym znaczeniu społecznym, jak również krótkich relacji informacyjnych dotyczących wydarzeń budzących duże zainteresowanie odbiorców, zostały zharmonizowane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE⁽¹⁾. Wreszcie, audiowizualne usługi medialne w rozumieniu dyrektywy 2010/13/UE obejmują usługi, które zapewniają dostęp do treści takich, jak wydarzenia sportowe, wiadomości lub bieżące wydarzenia.
- (6) Usługi online w zakresie treści coraz częściej sprzedawane są w pakietach, w których nie można oddzielić treści niechronionych prawem autorskim lub prawami pokrewnymi od treści chronionych takimi prawami, nie umniejszając w znacznym stopniu wartości usługi świadczonej konsumentom. Dotyczy to w szczególności treści typu premium, takich jak wydarzenia sportowe lub inne wydarzenia będące przedmiotem szczególnego zainteresowania konsumentów. Aby dostawcy usług online w zakresie treści mogli zapewniać konsumentom czasowo obecnym w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie ich zamieszkania pełny dostęp do swoich usług online w zakresie treści, niniejsze rozporządzenie musi także obejmować tego rodzaju treści wykorzystywane w usługach online w zakresie treści, a zatem mieć zastosowanie także do audiowizualnych usług medialnych w rozumieniu dyrektywy 2010/13/UE, jak też do całych transmisji dokonywanych przez organizacje nadawcze.
- (7) Prawa do utworów objętych ochroną prawa autorskiego i przedmiotów objętych ochroną praw pokrewnych (zwanymi dalej „utworami i innymi przedmiotami objętymi ochroną prawa autorskiego”) są zharmonizowane m.in. w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 96/9/WE⁽²⁾, 2001/29/WE⁽³⁾, 2006/115/WE⁽⁴⁾ i 2009/24/WE⁽⁵⁾. Postanowienia zawartych przez Unię umów międzynarodowych w dziedzinie prawa autorskiego i praw pokrewnych – w szczególności Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej, załączonego jako załącznik 1C do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu z dnia 15 kwietnia 1994 r., Traktatu WIPO o prawie autorskim z dnia 20 grudnia 1996 r. i Traktatu WIPO o artystycznych wykonaniach i fonogramach z dnia 20 grudnia 1996 r. ze zmianami – stanowią integralną część porządku prawnego Unii. Prawo Unii powinno w miarę możliwości podlegać wykładni spójnej z prawem międzynarodowym.
- (8) Istotne jest, aby dostawcy usług online w zakresie treści, którzy korzystają z utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, takich jak książki, utwory audiowizualne, zarejestrowana muzyka lub audycje, mieli prawo do korzystania z takich treści na odpowiednich terytoriach.
- (9) Jeżeli dostawca usług online w zakresie treści dokonuje transmisji treści chronionych prawem autorskim lub prawami pokrewnymi, wymaga to zgody odpowiednich podmiotów praw, takich jak autorzy, wykonawcy, producenci lub organizacje nadawcze w odniesieniu do treści objętych transmisją. Dotyczy to również przypadków, gdy transmisja odbywa się po to, by konsument mógł pobrać treści w celu skorzystania z usługi online w zakresie treści.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77 z 27.3.1996, s. 20).

⁽³⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167 z 22.6.2001, s. 10).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 28).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/24/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych (Dz.U. L 111 z 5.5.2009, s. 16).

- (10) Nie zawsze możliwe jest nabycie licencji na dane prawa, w szczególności gdy licencja jest udzielana na zasadzie wyłączności. W celu zapewnienia, aby wyłączność terytorialna była rzeczywiście przestrzegana, dostawcy usług online w zakresie treści często zobowiązują się w umowach licencyjnych zawieranych z podmiotami praw, w tym z organizacjami nadawczymi lub z organizatorami wydarzeń, do uniemożliwienia swoim abonentom uzyskania dostępu do swoich usług i korzystania z nich poza terytorium, w odniesieniu do którego dostawca posiada licencję. Takie ograniczenia umowne nałożone na dostawców zobowiązują ich do wprowadzania takich środków jak blokowanie dostępu do ich usług z adresów protokołu internetowego (IP) znajdujących się poza danym terytorium. Jedną z przeszkód ograniczających możliwość transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści tkwi zatem w umowach zawieranych między dostawcami usług online w zakresie treści i ich abonentami, które to umowy odzwierciedlają klauzule ograniczeń terytorialnych obecne w umowach zawieranych między tymi dostawcami a podmiotami praw.
- (11) Przy dążeniu do zapewnienia równowagi między celem ochrony praw własności intelektualnej a podstawowymi wolnościami zagwarantowanymi w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) należy uwzględnić orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (12) Celem niniejszego rozporządzenia jest zatem dostosowanie zharmonizowanych ram prawnych dotyczących prawa autorskiego i praw pokrewnych oraz wypracowanie wspólnego podejścia do świadczenia usług online w zakresie treści abonentom czasowo obecnym w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie ich zamieszkania przez usunięcie barier w możliwości transgranicznego przenoszenia świadczonych zgodnie z prawem usług online w zakresie treści. Niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić możliwość transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści we wszystkich sektorach, a tym samym zapewnić konsumentom dodatkowe sposoby zgodnego z prawem dostępu do treści online bez uszczerbku dla wysokiego poziomu ochrony gwarantowanej przez prawo autorskie i prawa pokrewne w Unii, bez zmiany obowiązujących modeli licencjonowania, takich jak licencjonowanie terytorialne, i z zastrzeżeniem istniejących mechanizmów finansowych. Pojęcie możliwości transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści należy odróżnić od pojęcia transgranicznego dostępu konsumentów do usług online w zakresie treści świadczonych w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie ich zamieszkania, który nie jest objęty zakresem niniejszego rozporządzenia.
- (13) Biorąc pod uwagę istniejące instrumenty unijne w dziedzinie opodatkowania, niezbędne jest wyłączenie dziedziny opodatkowania z zakresu niniejszego rozporządzenia. Dlatego niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na stosowanie jakichkolwiek przepisów dotyczących opodatkowania.
- (14) W niniejszym rozporządzeniu zdefiniowano kilka pojęć niezbędnych do jego stosowania, w tym pojęcie państwa członkowskiego zamieszkania. Państwo członkowskie zamieszkania powinno zostać ustalone z uwzględnieniem celów niniejszego rozporządzenia oraz konieczności zapewnienia jego jednolitego stosowania w Unii. Z definicji państwa członkowskiego zamieszkania wynika, że abonent ma miejsce rzeczywistego i stałego zamieszkania w tym państwie członkowskim. Dostawca usług online w zakresie treści, który zweryfikował państwo członkowskie zamieszkania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, powinien móc założyć, do celów niniejszego rozporządzenia, że zweryfikowane państwo członkowskie zamieszkania jest jedynym państwem członkowskim zamieszkania abonenta. Dostawcy nie powinni mieć obowiązku sprawdzania, czy ich abonenci są również abonentami usług online w zakresie treści w innym państwie członkowskim.
- (15) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do usług online w zakresie treści, które dostawcy, po uzyskaniu odpowiednich praw od podmiotów praw na danym terytorium, świadczą swoim abonentom na podstawie umowy, w jakikolwiek sposób, w tym przy użyciu transmisji strumieniowej, pobierania danych, za pośrednictwem aplikacji lub jakiejkolwiek innej techniki umożliwiającej korzystanie z tych treści. Do celów niniejszego rozporządzenia pojęcie umowy należy uznawać jako obejmujące wszelkie porozumienia między dostawcą a abonentem, w tym wszelkie ustalenia, w myśl których abonent akceptuje proponowane przez dostawcę warunki świadczenia usług online w zakresie treści, niezależnie od tego, czy są one świadczone za odpłatnością w formie pieniężnej, czy też bez odpłatności w formie pieniężnej. Rejestracja w celu otrzymywania powiadomień dotyczących treści lub sama akceptacja cookies HTML nie powinny być uważane za umowę o świadczenie usług online w zakresie treści do celów niniejszego rozporządzenia.
- (16) Usługa online, która nie jest audiowizualną usługą medialną w rozumieniu dyrektywy 2010/13/UE i która jedynie pomocniczo wykorzystuje utwory, inne przedmioty objęte ochroną lub transmisje dokonywane przez organizacje nadawcze, nie powinna być objęta zakresem niniejszego rozporządzenia. Do takich usług należą strony internetowe, na których utwory lub inne przedmioty objęte ochroną są wykorzystywane jedynie pomocniczo, przykładowo elementy graficzne lub muzyka używane w funkcji tła, jeżeli głównym celem takich stron jest np. sprzedaż.
- (17) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do tych usług online w zakresie treści, do których abonenci mogą skutecznie uzyskać dostęp i z których mogą korzystać w państwie członkowskim ich zamieszkania bez ograniczenia do danego miejsca, nie należy bowiem wymagać od dostawców usług online w zakresie treści, którzy nie oferują przenośnych usług online w zakresie treści w państwie członkowskim zamieszkania abonenta, by oferowali takie usługi za granicą.

- (18) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do świadczonych za odpłatnością w formie pieniężnej usług online w zakresie treści. Dostawcy takich usług mogą zweryfikować państwo członkowskie zamieszkania swoich abonentów. Prawo do korzystania z usługi online w zakresie treści powinno być uznawane za nabyte za odpłatnością w formie pieniężnej niezależnie od tego, czy płatność została dokonana bezpośrednio na rzecz dostawcy usługi online w zakresie treści, czy też na rzecz innej strony, takiej jak dostawca oferujący pakiet, który obejmuje usługę łączności elektronicznej i usługę online w zakresie treści obsługiwaną przez innego dostawcę. Do celów niniejszego rozporządzenia obowiązkowa płatność za publiczne usługi nadawcze nie powinna być uznawana za płatność za usługę online w zakresie treści.
- (19) Dostawcy usług online w zakresie treści nie powinni nakładać na swoich abonentów żadnych dodatkowych opłat za zapewnienie możliwości transgranicznego przenoszenia usług w zakresie treści zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Istnieje jednak możliwość, aby w celu uzyskania dostępu do usług online w zakresie treści i korzystania z nich w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie ich zamieszkania abonenci mogli być obciążani opłatami na rzecz operatorów sieci łączności elektronicznej wykorzystywanych do dostępu do takich usług.
- (20) Dostawcy świadczonych bez odpłatności w formie pieniężnej usług online w zakresie treści na ogół nie weryfikują państwa członkowskiego zamieszkania swoich abonentów. Objęcie takich usług online w zakresie treści niniejszym rozporządzeniem spowodowałoby znaczną zmianę sposobu świadczenia tych usług i pociągnęłoby za sobą nieproporcjonalne koszty. Jednakże wyłączenie tych usług z zakresu niniejszego rozporządzenia oznaczałoby, że dostawcy tych usług nie mogliby korzystać z mechanizmu prawnego przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu, który umożliwia dostawcom usług online w zakresie treści oferowanie możliwości transgranicznego przenoszenia tych usług, nawet gdyby postanowili oni zainwestować w środki umożliwiające im weryfikację państwa członkowskiego zamieszkania swoich abonentów. Dlatego też dostawcy świadczonych bez odpłatności w formie pieniężnej usług online w zakresie treści powinni mieć możliwość wyboru w kwestii podlegania niniejszemu rozporządzeniu, pod warunkiem że spełniają oni wymogi w zakresie weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania swoich abonentów. Jeżeli dostawcy ci skorzystają z tej opcji, powinni spełniać takie same obowiązki, jakie nałożono w niniejszym rozporządzeniu na dostawców usług online w zakresie treści świadczonych za odpłatnością w formie pieniężnej. Ponadto powinni oni terminowo informować abonentów, właściwe podmioty prawa autorskiego i praw pokrewnych oraz właściwe podmioty jakichkolwiek innych praw do treści będących przedmiotem usług online w zakresie treści o swojej decyzji dotyczącej skorzystania z tej opcji. Takie informacje mogą być udostępniane na stronie internetowej danego dostawcy.
- (21) W celu zapewnienia możliwości transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści należy wprowadzić wymóg, by dostawcy usług online w zakresie treści objęci zakresem niniejszego rozporządzenia umożliwiali abonentom korzystanie z takich usług w państwie członkowskim, w którym są oni czasowo obecni, w taki sam sposób, w jaki odbywa się to w państwie członkowskim ich zamieszkania. Abonenci powinni mieć dostęp do usług online w zakresie treści oferujących te same treści, w tym samym zakresie i na tej samej liczbie urządzeń oraz dla tej samej liczby użytkowników i z tym samym zakresem funkcjonalności co w państwie członkowskim ich zamieszkania. Istotne jest, aby wymóg świadczenia transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści był obowiązkowy, zatem strony nie powinny mieć możliwości jego wyłączenia, odstąpienia od niego lub zmiany jego skutków. Wszelkie działania dostawcy, które uniemożliwiłyby abonentom dostęp do usług lub korzystanie z nich podczas czasowej obecności w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie ich zamieszkania, na przykład ograniczenie funkcjonalności usługi lub jakości jej świadczenia, powinny być traktowane jako obchodzenie obowiązku świadczenia transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści, a zatem byłyby sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.
- (22) Wymóg, by usługi online w zakresie treści świadczone abonentom czasowo obecnym w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie ich zamieszkania były tej samej jakości co w państwie członkowskim ich zamieszkania, może doprowadzić do powstania po stronie dostawców usług online w zakresie treści wysokich kosztów, które w ostatecznym rozrachunku obciążą abonentów. Nie należy zatem ustanawiać w niniejszym rozporządzeniu obowiązku, by dostawcy zapewniali jakość takich usług na poziomie przewyższającym poziom dostępny w ramach lokalnego dostępu online wybranego przez abonenta podczas czasowej obecności w innym państwie członkowskim. W takich przypadkach dostawca usług nie powinien ponosić odpowiedzialności za niższą jakość świadczenia usług. Niemniej jednak, jeżeli dostawca wyraźnie gwarantuje określoną jakość świadczenia usług abonentom, którzy są czasowo obecni w innym państwie członkowskim, wówczas powinien on być związany tą gwarancją. Dostawca powinien, na podstawie posiadanych informacji, z wyprzedzeniem informować swoich abonentów o jakości świadczenia usług online w zakresie treści w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie ich zamieszkania, w szczególności o tym, że jakość świadczenia usług mogłaby się różnić od jakości obowiązującej w państwie członkowskim ich zamieszkania. Dostawca nie powinien mieć obowiązku aktywnego poszukiwania informacji dotyczących jakości świadczenia usług w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie zamieszkania abonenta. Odnośne informacje mogą być udostępniane na stronie internetowej danego dostawcy.

- (23) W celu zapewnienia, by dostawcy usług online w zakresie treści objęci zakresem niniejszego rozporządzenia wypełniali obowiązek zapewniania transgranicznego przenoszenia ich usług bez nabywania stosownych praw w innym państwie członkowskim, niezbędne jest ustanowienie przepisu, zgodnie z którym dostawcy ci powinni być zawsze uprawnieni do świadczenia takich usług abonentom, kiedy są oni czasowo obecni w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie ich zamieszkania. W tym celu przepis ten powinien stanowić, że uznaje się, iż świadczenie takich usług online w zakresie treści, dostęp do nich i korzystanie z nich odbywa się w państwie członkowskim zamieszkania abonenta. Ten mechanizm prawny powinien mieć zastosowanie jedynie w celu zapewnienia możliwości transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści. Usługa online w zakresie treści powinna być uznana za świadczoną zgodnie z prawem, jeżeli zarówno świadczenie usług, jak i udostępnianie treści odbywa się w sposób zgodny z prawem w państwie członkowskim zamieszkania. Niniejsze rozporządzenie, w szczególności mechanizm prawny, zgodnie z którym uznaje się, że świadczenie usługi online w zakresie treści, dostęp do niej i korzystanie z niej następują w państwie członkowskim zamieszkania abonenta, nie ogranicza posiadanej przez dostawcę możliwości zapewnienia abonentowi dodatkowego dostępu do treści oferowanych zgodnie z prawem przez dostawcę w państwie członkowskim, w którym abonent jest czasowo obecny, i korzystania z tych treści.
- (24) W odniesieniu do udzielania licencji na prawa autorskie lub prawa pokrewne mechanizm prawny ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu oznacza, że w przypadku odpowiednich czynności zwielokrotniania, publicznego udostępniania i podawania do publicznej wiadomości utworów i innych przedmiotów objętych ochroną, a także czynności pobierania danych lub powtórnego wykorzystania danych z baz danych chronionych prawami *sui generis*, które to czynności następują w trakcie świadczenia usługi abonentom czasowo obecnym w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie ich zamieszkania, uznaje się, że czynności te następują w państwie członkowskim zamieszkania abonentów. Należy zatem uznawać, że dostawcy usług online w zakresie treści objęci zakresem niniejszego rozporządzenia wykonują takie czynności na podstawie odpowiednich zgód właściwych podmiotów praw w odniesieniu do państwa członkowskiego zamieszkania tych abonentów. Jeżeli dostawcy mają prawo do wykonywania czynności publicznego udostępniania lub zwielokrotniania w państwie członkowskim zamieszkania swoich abonentów na podstawie zgody właściwych podmiotów praw, to abonenci, którzy są czasowo obecni w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie ich zamieszkania, powinni mieć możliwość dostępu do usługi i korzystania z niej oraz, w razie potrzeby, możliwość dokonywania odpowiednich czynności zwielokrotniania, takich jak pobieranie danych, do których to czynności byliby uprawnieni w państwie członkowskim swojego zamieszkania. Świadczenie usługi online w zakresie treści przez dostawców abonentom czasowo obecnym w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie ich zamieszkania oraz dostęp do usługi, korzystanie z niej przez takich abonentów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie powinno stanowić naruszenia prawa autorskiego ani praw pokrewnych, ani jakichkolwiek innych praw związanych ze świadczeniem usługi online w zakresie treści, dostępem do niej oraz korzystaniem z niej.
- (25) Dostawcy usług online w zakresie treści objęci zakresem niniejszego rozporządzenia nie powinni ponosić odpowiedzialności za naruszenie postanowień umownych sprzecznych z obowiązkiem umożliwienia swoim abonentom korzystania z tych usług w państwie członkowskim, w którym abonenci są czasowo obecni. W związku z tym postanowienia umowne, które mają na celu zakazanie lub ograniczenie możliwości transgranicznego przenoszenia takich usług online w zakresie treści, powinny być bezskuteczne. Dostawcom i podmiotom praw uczestniczącym w świadczeniu usług online w zakresie treści nie należy umożliwiać obchodzenia przepisów niniejszego rozporządzenia przez wybór prawa państwa trzeciego jako prawa właściwego dla umów między nimi. Taka sama zasada powinna obowiązywać w przypadku umów zawieranych między dostawcami a abonentami.
- (26) Niniejsze rozporządzenie powinno umożliwiać abonentom korzystanie podczas czasowej obecności w innym państwie członkowskim z tych usług online w zakresie treści, które abonują oni w państwie członkowskim ich zamieszkania. Abonenci powinni kwalifikować się do możliwości transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści jedynie wówczas, gdy mieszkają w jednym z państw członkowskich Unii. Dlatego niniejsze rozporządzenie powinno zobowiązywać dostawców usług w zakresie treści online do korzystania z rozsądnych, proporcjonalnych i skutecznych środków, które mają na celu weryfikację państwa członkowskiego zamieszkania ich abonentów. W tym celu dostawcy powinni stosować środki weryfikacji wyszczególnione w niniejszym rozporządzeniu. Nie wyklucza to możliwości zawarcia umowy między dostawcami a podmiotami praw dotyczącej tych środków weryfikacji w granicach niniejszego rozporządzenia. Celem tego wykazu jest zapewnienie pewności prawa w odniesieniu do środków weryfikacji, jakie mają być stosowane przez dostawców, a także ograniczenie ingerowania w prywatność abonentów. W każdym przypadku należy wziąć pod uwagę skuteczność i proporcjonalność danego środka weryfikacji w danym państwie członkowskim i w odniesieniu do danego rodzaju usług online w zakresie treści. Z wyjątkiem sytuacji, kiedy państwo członkowskie zamieszkania abonenta można ustalić z wystarczającą pewnością na podstawie jednego środka weryfikacji, dostawcy powinni stosować dwa środki weryfikacji. W przypadku gdy dostawca ma uzasadnione wątpliwości dotyczące państwa członkowskiego zamieszkania abonenta, powinien on mieć możliwość ponownego zweryfikowania państwa członkowskiego zamieszkania abonenta. Dostawca powinien wdrożyć niezbędne środki techniczne i organizacyjne wymagane obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony danych potrzebne do przetwarzania danych osobowych zgromadzonych do celu weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania abonenta na mocy niniejszego rozporządzenia. Przykłady takich środków obejmują udzielanie osobom przejrzystych informacji o metodach stosowanych do weryfikacji i o jej celu, a także odpowiednie środki bezpieczeństwa.

- (27) Aby ustalić państwo członkowskie zamieszkania abonenta, dostawca usług online w zakresie treści korzysta, w miarę możliwości, z posiadanych przez siebie informacji, takich jak informacje rozliczeniowe. Jeśli chodzi o umowy zawarte przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a także weryfikację przeprowadzaną przy przedłużeniu umowy, dostawca powinien mieć możliwość zwrócenia się do abonenta o udzielenie informacji niezbędnych do weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania abonenta tylko wtedy, gdy nie można tego ustalić na podstawie informacji już posiadanych przez dostawcę.
- (28) Kontrole adresu IP przeprowadzane na mocy niniejszego rozporządzenia powinny być realizowane zgodnie z dyrektywami 95/46/WE⁽¹⁾ i 2002/58/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady. Dodatkowo, do celów weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania abonenta znaczenie ma nie tyle dokładna lokalizacja abonenta, ile państwo członkowskie, z jakiego abonent uzyskuje dostęp do usługi. W związku z tym nie należy gromadzić ani przetwarzać danych określających dokładną lokalizację abonenta ani żadnych innych jego danych osobowych do tych celów. W przypadku gdy dostawca ma uzasadnione wątpliwości dotyczące państwa członkowskiego zamieszkania abonenta i przeprowadza kontrolę adresu IP w celu zweryfikowania państwa członkowskiego zamieszkania, jedynym celem takiego sprawdzania powinno być ustalenie, czy abonent uzyskuje dostęp do usług online w zakresie treści lub korzysta z nich w państwie członkowskim swojego zamieszkania czy poza nim. Dlatego też w takich przypadkach dane uzyskane w trakcie sprawdzania adresów IP powinny być gromadzone jedynie w formie binarnej i zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony danych. Dostawca nie powinien wykraczać poza ten poziom szczegółowości.
- (29) Podmiot prawa autorskiego, praw pokrewnych lub innych praw do treści usługi online w zakresie treści powinien mieć możliwość skorzystania z przysługującej mu swobody zawierania umów w celu zezwolenia na to, by oferowane przez niego treści były świadczone, dostępne i by można było z nich korzystać na mocy niniejszego rozporządzenia bez weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania. Może być to właściwe w szczególności w sektorach takich, jak muzyka i książki elektroniczne. Każdy podmiot prawa autorskiego powinien mieć możliwość swobodnego podejmowania takich decyzji przy zawieraniu umów z dostawcami usług online w zakresie treści. Umowy między dostawcami i podmiotami prawa autorskiego nie powinny ograniczać podmiotom prawa autorskiego możliwości cofnięcia takiego zezwolenia, pod warunkiem zachowania rozsądnego terminu powiadomienia dostawcy. Zezwolenie wydane przez konkretny podmiot prawa autorskiego jako takie nie zwalnia dostawcy z obowiązku weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania abonenta. Jedynie w przypadku gdy wszystkie podmioty prawa autorskiego, praw pokrewnych lub wszelkich innych praw do treści usług online w zakresie treści wykorzystywanych przez dostawcę decydują o udzieleniu zezwolenia na to, aby ich treści były świadczone, dostępne i by można było z nich korzystać bez weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania abonenta, obowiązek sprawdzania nie powinien mieć zastosowania, a do ustalania państwa członkowskiego zamieszkania abonenta powinna służyć umowa między dostawcą a abonentem o świadczenie usług online w zakresie treści. W takich przypadkach wszystkie pozostałe aspekty niniejszego rozporządzenia powinny mieć nadal zastosowanie.
- (30) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych ani zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”). W związku z tym niniejsze rozporządzenie należy interpretować i stosować zgodnie z tymi prawami i zasadami, w szczególności w odniesieniu do prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawa do ochrony danych osobowych, prawa do wolności słowa i swobody prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawa własności, w tym własności intelektualnej. Wszelkie przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia powinno odbywać się z poszanowaniem praw podstawowych, w tym prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz prawa do ochrony danych osobowych zgodnie z art. 7 i 8 Karty, istotne jest również, aby takie przetwarzanie było zgodne z dyrektywami 95/46/WE i 2002/58/WE. W szczególności dostawcy usług online w zakresie treści powinni zapewnić, aby przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia odbywało się tylko w niezbędnych przypadkach oraz było uzasadnione i proporcjonalne do osiągnięcia zamierzonych celów. Nie należy wymagać identyfikacji abonenta, w przypadku gdy do celów świadczenia danej usługi wystarczy jego uwierzytelnienie. Dane gromadzone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem do celów weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania nie powinny być przechowywane przez dostawcę dłużej, niż jest to konieczne do przeprowadzenia tej weryfikacji. Po zakończeniu weryfikacji dane te powinny być bezzwłocznie i w sposób nieodwracalny niszczone. Stosuje się to jednak z zastrzeżeniem przechowywania danych, które zostały zgromadzone do innego uzasadnionego celu, zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony danych, w tym przepisami dotyczącymi przechowywania tych danych.

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31). Dyrektywa 95/46/WE zostaje uchylona i zastąpiona ze skutkiem od dnia 25 maja 2018 r. przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002., s. 37).

- (31) Umowy o udzielenie licencji na treści są zwykle zawierane na stosunkowo długie okresy. W związku z tym, a także w celu zapewnienia, by wszyscy konsumenci zamieszkujący w Unii mogli na równych zasadach korzystać z możliwości transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści, w odpowiednim czasie i bez zbędnej zwłoki, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się także do umów zawartych i praw nabytych przed datą rozpoczęcia jego stosowania, jeśli te umowy i prawa mają znaczenie dla możliwości transgranicznego przenoszenia usługi online w zakresie treści świadczonej pod tej dacie. Takie stosowanie niniejszego rozporządzenia jest także niezbędne do zapewnienia równych szans objętym zakresem niniejszego rozporządzenia dostawcom usług online w zakresie treści działającym na rynku wewnętrznym, szczególnie MŚP, poprzez umożliwienie dostawcom, którzy zawarli umowy z podmiotami praw na długie okresy, oferowania swoim abonentom możliwości transgranicznego przenoszenia usług, niezależnie od tego, czy dostawca może renegotjować takie umowy. Ponadto takie stosowanie niniejszego rozporządzenia powinno zapewnić, by dostawcy, którzy wprowadzili rozwiązania niezbędne do celów możliwości transgranicznego przenoszenia swoich usług, mogli oferować taką możliwość przenoszenia w odniesieniu do wszystkich swoich treści online. Powinno to mieć zastosowanie również do dostawców usług online w zakresie treści oferujących pakiety, które łączą usługi komunikacji elektronicznej z usługami online w zakresie treści. Wreszcie takie stosowanie niniejszego rozporządzenia powinno także pozwolić podmiotom praw na nie renegotjowanie swoich istniejących umów licencyjnych w celu umożliwienia dostawcom oferowania możliwości transgranicznego przenoszenia ich usług.
- (32) W związku z tym, że niniejsze rozporządzenie będzie miało zastosowanie do niektórych umów zawartych i praw nabytych przed datą rozpoczęcia jego stosowania, należy także ustanowić rozsądny okres między datą wejścia niniejszego rozporządzenia w życie a datą rozpoczęcia jego stosowania, tak aby umożliwić podmiotom praw i dostawcom usług online w zakresie treści objętym zakresem niniejszego rozporządzenia wprowadzenie rozwiązań niezbędnych do dostosowania się do nowej sytuacji, a także umożliwić dostawcom zmianę warunków korzystania z ich usług. Zmiany dotyczące warunków korzystania z usług online w zakresie treści oferowanych w pakietach łączących usługę łączności elektronicznej i usług online w zakresie treści dokonane wyłącznie w celu spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia nie dają abonentom żadnego prawa na mocy przepisów krajowych transponujących ramy regulacyjne sieci i usług łączności elektronicznej do wypowiedzenia umów o świadczenie takich usług łączności elektronicznej.
- (33) Niniejsze rozporządzenie ma na celu polepszenie konkurencyjności, poprzez wspieranie innowacyjności usług online w zakresie treści i zwiększenie ich atrakcyjności dla konsumentów. Niniejsze rozporządzenie nie powinno wpływać na stosowanie reguł konkurencji, w szczególności art. 101 i 102 TFUE. Przepisów niniejszego rozporządzenia nie można stosować do ograniczania konkurencji w sposób sprzeczny z TFUE.
- (34) Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/26/UE⁽¹⁾, w szczególności przepisów tytułu III tej dyrektywy. Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z celem polegającym na ułatwieniu zgodnego z prawem dostępu do treści chronionych prawem autorskim lub prawami pokrewnymi oraz do związanych z nimi usług.
- (35) Aby osiągnąć cel polegający na zapewnieniu możliwości transgranicznego przenoszenia w Unii usług online w zakresie treści, należy przyjąć rozporządzenie, które jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich. Jest to niezbędne, by zagwarantować jednolite stosowanie zasad możliwości transgranicznego przenoszenia we wszystkich państwach członkowskich oraz wejście tych zasad w życie w tym samym czasie w odniesieniu do wszystkich usług online w zakresie treści. Jedynie rozporządzenie zapewnia taki stopień pewności prawa, jaki jest niezbędny, by umożliwić konsumentom pełne korzystanie z możliwości transgranicznego przenoszenia w Unii.
- (36) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie dostosowanie ram prawnych, tak by zapewnić możliwość transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu. W szczególności niniejsze rozporządzenie nie zmienia znacząco sposobu udzielania licencji na prawa ani nie zobowiązuje podmiotów praw ani dostawców do renegotjowania umów. Ponadto niniejsze rozporządzenie nie wymaga, by dostawcy wprowadzali środki zapewniające jakość świadczenia usług online w zakresie treści poza państwem członkowskim zamieszkania abonentów. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do dostawców, którzy oferują bez odpłatności w formie pieniężnej usługi online w zakresie treści i którzy nie korzystają z opcji zapewniania możliwości transgranicznego przenoszenia swoich usług. Niniejsze rozporządzenie nie pociąga zatem za sobą żadnych nieproporcjonalnych kosztów,

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/26/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych do korzystania online na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 72).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie wprowadza wspólne podejście Unii do transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści poprzez zapewnienie abonentom przenośnych usług online w zakresie treści, które są świadczone zgodnie z prawem w państwach członkowskich ich zamieszkania, możliwości dostępu do tych usług i korzystania z nich, kiedy czasowo obecni są w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie ich zamieszkania.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania w dziedzinie podatków.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „abonent” oznacza każdego konsumenta, który, na podstawie umowy o świadczenie usługi online w zakresie treści zawartej z dostawcą, niezależnie od tego, czy za odpłatnością w formie pieniężnej, czy bez odpłatności w formie pieniężnej, jest uprawniony do dostępu do takiej usługi i korzystania z niej w państwie członkowskim zamieszkania;
- 2) „konsument” oznacza każdą osobę fizyczną, która w umowach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia działa w celach niezwiązanych z prowadzoną przez tę osobę działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą bądź z wykonywaniem wolnego zawodu;
- 3) „państwo członkowskie zamieszkania” oznacza państwo członkowskie, ustalone na podstawie art. 5, w którym abonent ma miejsce rzeczywistego i stałego zamieszkania;
- 4) „czasowo obecny w państwie członkowskim” oznacza obecność przez ograniczony okres w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie zamieszkania;
- 5) „usługa online w zakresie treści” oznacza usługę w rozumieniu artykułów 56 i 57 TFUE, którą dostawca świadczy abonentom zgodnie z prawem w państwie członkowskim ich zamieszkania na uzgodnionych warunkach i online, która jest przenośna i która jest:
 - (i) audiowizualną usługą medialną zgodnie z definicją zawartą w art. 1 lit. a) dyrektywy 2010/13/UE; lub
 - (ii) usługą, której głównym elementem jest zapewnienie dostępu do utworów i innych chronionych przedmiotów prawa autorskiego lub transmisji nadawców i korzystania z nich, świadczoną liniowo lub na żądanie;
- 6) „przenośna” oznacza cechę usługi online w zakresie treści pozwalającą abonentom na skuteczny dostęp do usługi online w zakresie treści i korzystanie z niej w państwie członkowskim ich zamieszkania, bez ograniczenia do określonej lokalizacji.

Artykuł 3

Obowiązek zapewnienia możliwości transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści

1. Dostawca usługi online w zakresie treści świadczonej za odpłatnością w formie pieniężnej umożliwia abonentowi, który jest czasowo obecny w danym państwie członkowskim, dostęp do usługi online w zakresie treści i korzystanie z niej w taki sam sposób, jak w państwie członkowskim zamieszkania, w tym zapewniając dostęp do tych samych treści, w tym samym zakresie i na tej samej liczbie urządzeń oraz dla tej samej liczby użytkowników i z tym samym zakresem funkcjonalności.
2. Dostawca nie nakłada na abonenta żadnych dodatkowych opłat za dostęp do usługi online w zakresie treści oraz za korzystanie z niej zgodnie z ust. 1.
3. Obowiązek ustanowiony w ust. 1 nie obejmuje żadnych wymogów jakościowych mających zastosowanie do świadczenia usług online w zakresie treści, którym to wymogom podlega dostawca świadczący tę usługę w państwie członkowskim zamieszkania, chyba że między dostawcą a abonentem wyraźnie zostało uzgodnione inne rozwiązanie.

Świadcząc usługę online w zakresie treści zgodnie z ust. 1, dostawca nie podejmuje żadnych działań w celu obniżenia jakości świadczenia usługi online w zakresie treści.

4. Dostawca na podstawie będących w jego posiadaniu informacji dostarcza abonentowi informacje dotyczące jakości dostarczania usługi online w zakresie treści świadczonej zgodnie z ust. 1. Informacje te przekazuje się abonentowi przed rozpoczęciem świadczenia usługi online w zakresie treści zgodnie z ust. 1 oraz za pomocą odpowiednich i proporcjonalnych środków.

Artykuł 4

Miejsce świadczenia usług online w zakresie treści, uzyskiwania dostępu do takich usług i korzystania z nich

Uznaje się, że świadczenie usługi online w zakresie treści na podstawie niniejszego rozporządzenia na rzecz abonenta, który jest czasowo obecny w państwie członkowskim, jak również dostęp do tej usługi i korzystanie z niej przez abonenta, ma miejsce wyłącznie w państwie członkowskim zamieszkania abonenta.

Artykuł 5

Weryfikacja państwa członkowskiego zamieszkania

1. Przy zawieraniu i przedłużaniu umowy o świadczenie za odpłatnością w formie pieniężnej usługi online w zakresie treści dostawca dokonuje weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania abonenta z wykorzystaniem maksymalnie dwóch z następujących środków weryfikacji i zapewnia, by zastosowane środki były uzasadnione, proporcjonalne i skuteczne:

- a) dowód tożsamości, środki identyfikacji elektronicznej, w szczególności należące do systemów identyfikacji elektronicznej notyfikowanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014⁽¹⁾, lub inny ważny dokument tożsamości stwierdzający państwo członkowskie zamieszkania abonenta;
- b) szczegóły płatności, takie jak rachunek bankowy lub karta kredytowa bądź debetowa abonenta;
- c) miejsce instalacji set-top box, dekodera lub podobnego urządzenia wykorzystywanego do świadczenia usług na rzecz abonenta;
- d) opłacanie przez abonenta opłat licencyjnych za inne usługi świadczone w państwie członkowskim, jak np. abonament radiowo-telewizyjny;
- e) umowa o usługi dostępu do internetu lub świadczenie usług telefonicznych lub każda podobna umowa łącząca abonenta z państwem członkowskim;
- f) rejestracja na lokalnej liście wyborczej, jeżeli informacja taka jest publicznie dostępna;
- g) opłacanie podatków lokalnych, jeżeli taka informacja jest publicznie dostępna;
- h) rachunek za media publiczne abonenta łączący abonenta z państwem członkowskim;
- i) adres na fakturze lub adres pocztowy abonenta;
- j) oświadczenie abonenta potwierdzające jego adres w państwie członkowskim;
- k) sprawdzenie adresu IP (protokołu internetowego) w celu ustalenia, w obrębie jakiego państwa członkowskiego abonent uzyskuje dostęp do usługi online w zakresie treści.

Środki weryfikacji wymienione w lit. i)–k) stosuje się wyłącznie w połączeniu z jednym ze środków weryfikacji wymienionych w lit. a)–h), chyba że adres pocztowy, o którym mowa w lit. i), znajduje się w publicznie dostępnym rejestrze urzędowym.

2. Jeżeli dostawca ma uzasadnione wątpliwości dotyczące państwa członkowskiego zamieszkania w okresie obowiązywania umowy o świadczenie usługi online w zakresie treści, może on ponownie dokonać weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania abonenta, zgodnie z ust. 1. Jednakże w takim przypadku jako jedyny środek weryfikacji może być stosowany środek, o którym mowa w lit. k). Dane uzyskane w związku z zastosowaniem środka weryfikacji, o którym mowa w lit. k), gromadzone są wyłącznie w formacie binarnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

3. Dostawca ma prawo zwrócić się do abonenta o udzielenie informacji niezbędnych do ustalenia państwa członkowskiego zamieszkania abonenta zgodnie z ust. 1 i 2. Jeżeli abonent nie dostarczy tych informacji, w związku z czym dostawca nie będzie mógł zweryfikować państwa członkowskiego zamieszkania abonenta, dostawca nie może na podstawie niniejszego rozporządzenia umożliwić abonentowi dostępu do usługi online w zakresie treści bądź korzystania z tej usługi, gdy abonent jest czasowo obecny w państwie członkowskim.

4. Podmioty prawa autorskiego lub praw pokrewnych lub podmioty innych praw do treści usług online w zakresie treści mogą zezwolić na dostarczanie ich treści, dostęp do nich i korzystanie z nich na mocy niniejszego rozporządzenia bez weryfikacji państwa zamieszkania. W takich przypadkach umowa między dostawcą i abonentem o świadczenie usług online w zakresie treści jest wystarczająca do ustalenia państwa członkowskiego zamieszkania abonenta.

Podmioty prawa autorskiego lub praw pokrewnych lub podmioty innych praw do treści usług online w zakresie treści są uprawnione do cofnięcia zezwolenia udzielonego zgodnie z akapitem pierwszym, pod warunkiem zachowania rozsądnego terminu powiadomienia dostawcy.

5. Umowa między dostawcą a podmiotami prawa autorskiego lub praw pokrewnych lub podmiotami innych praw do treści usług online w zakresie treści nie ogranicza przysługującej tym podmiotom praw możliwości cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 4.

Artykuł 6

Transgraniczne przenoszenie świadczonych bez odpłatności w formie pieniężnej usług online w zakresie treści

1. Dostawca usług online w zakresie treści świadczonych bez odpłatności w formie pieniężnej może zdecydować, że umożliwi swoim abonentom, którzy są czasowo obecni w państwie członkowskim, uzyskanie dostępu i korzystanie z usług online w zakresie treści, pod warunkiem że dostawca zweryfikuje państwo członkowskie zamieszkania abonenta zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Przed rozpoczęciem świadczenia danej usługi dostawca powiadamia swoich abonentów, odnośnie podmioty prawa autorskiego i praw pokrewnych oraz odnośnie podmioty innych praw do treści usługi online w zakresie treści o swojej decyzji dotyczącej świadczenia usługi online w zakresie treści zgodnie z ust. 1. Informacje te przekazuje się za pomocą odpowiednich i proporcjonalnych środków.

3. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do dostawców, którzy świadczą usługę online w zakresie treści zgodnie z ust. 1.

Artykuł 7

Postanowienia umowne

1. Postanowienia umowne, w tym postanowienia umów między dostawcami usług online w zakresie treści a podmiotami prawa autorskiego lub praw pokrewnych lub podmiotami wszelkich innych praw do treści w ramach usług online w zakresie treści, jak też postanowienia umów między takimi dostawcami a ich abonentami, które są sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, w tym postanowienia wyłączające możliwość transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści lub ograniczające taką możliwość przenoszenia do określonego okresu, są bezskuteczne.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez względu na prawo mające zastosowanie do umów zawieranych między dostawcami usług online w zakresie treści i podmiotami prawa autorskiego lub praw pokrewnych lub podmiotami innych praw do treści w ramach usług online w zakresie treści lub do umów zawieranych między takimi dostawcami i ich abonentami.

Artykuł 8

Ochrona danych osobowych

1. Przetwarzanie danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia, w tym, w szczególności, do celów weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania abonenta na podstawie art. 5, odbywa się zgodnie z dyrektywami 95/46/WE i 2002/58/WE. W szczególności korzystanie ze środków weryfikacji zgodnie z art. 5 oraz jakiegokolwiek przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia ogranicza się do niezbędnych działań i jest proporcjonalne do osiągnięcia zamierzonego celu.

2. Dane gromadzone zgodnie z art. 5 są wykorzystywane wyłącznie do weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania abonenta. Dane te nie mogą być podawane do wiadomości, przekazywane, udostępniane, obejmowane licencją lub w inny sposób przekazywane lub ujawniane podmiotom prawa autorskiego lub praw pokrewnych ani podmiotom wszelkich innych praw dotyczących dostępu do treści usług online w zakresie treści i korzystania z nich, ani jakimkolwiek innym osobom trzecim.

3. Dane gromadzone zgodnie z art. 5 nie mogą być przechowywane przez dostawcę usługi online w zakresie treści dłużej niż jest to konieczne do przeprowadzenia weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania abonenta zgodnie z art. 5 ust. 1 lub 2. Po zakończeniu każdej weryfikacji dane są bezzwłocznie i w sposób nieodwracalny niszczone.

*Artykuł 9***Zastosowanie do istniejących umów i praw nabytych**

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się także do umów zawartych przed datą rozpoczęcia jego stosowania i praw nabytych przed tą datą, jeżeli te umowy i prawa mają znaczenie dla świadczenia usług online w zakresie treści, uzyskiwania dostępu do nich i korzystania z nich zgodnie z art. 3 i 6 po tej dacie.
2. Do dnia 21 maja 2018 r. dostawca usług online w zakresie treści świadczonej za odpłatnością w formie pieniężnej dokonuje weryfikacji, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, państwa członkowskiego zamieszkania tych abonentów, którzy zawarli umowy o świadczenie usługi online w zakresie treści przed tym dniem.

W ciągu dwóch miesięcy od dnia, w którym dostawca usług online w zakresie treści świadczonej bez odpłatności w formie pieniężnej po raz pierwszy świadczy usługę zgodnie z art. 6, dokonuje on, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania tych abonentów, którzy zawarli umowy o świadczenie usługi online w zakresie treści przed tym dniem.

*Artykuł 10***Przegląd**

Do dnia 21 marca 2021 r., a następnie zgodnie z odpowiednim wymogiem, Komisja ocenia stosowanie niniejszego rozporządzenia w świetle rozwoju sytuacji pod względem prawnym, technicznym i ekonomicznym oraz przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na ten temat.

Sprawozdanie, o którym mowa w akapicie pierwszym, zawiera między innymi ocenę stosowania środków weryfikacji państwa członkowskiego zamieszkania, o którym mowa w art. 5, z uwzględnieniem nowo powstałych technologii oraz norm i praktyk branżowych, oraz w miarę potrzeby ocenę konieczności przeglądu. W sprawozdaniu poświęca się szczególną uwagę wpływowi niniejszego rozporządzenia na MŚP oraz na ochronę danych osobowych. W stosownych przypadkach Komisja dołącza do sprawozdania wnioski ustawodawczy.

*Artykuł 11***Przepisy końcowe**

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 20 marca 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 14 czerwca 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

H. DALLI

Przewodniczący